

Радан Николић у интервјуу за „Дан“ поводом 17. годишњице од НАТО бомбардовања

- У сусрет 17. годишњици од почетка НАТО бомбардовања, да ли мислите да се власт труди да се минимализује овај злочин?

Актуелна црногорска власт се својски труди да од почетка НАТО агресије на СРЈ 24. марта 1999. године у свему угоди захтјевима из Вашингтона, Брисела и Берлина, тако да од њих можете чути и очекивати да ураде само оно што у вези са тим саопште и нареду са тих адреса. Код таквог стања ствари, за званичну Црну Гору НАТО агресија на СРЈ није злочин, већ хуманитарно бомбардовање “Милосрдног анђела”, а намјерно убијање цивила узгредна штета.

С обзиром на хаос у Бриселу и широм Европе услед терористичких напада иза којих стоји тзв. Исламска држава и незауостављивог таласа сиријских избјглица, пред којима је НАТО немоћан, а које је, у највећем, произвела политика империјалног интервенционизма САД у Ираку, Либији и Сирији, уз подршку ЕУ, оваква безрезервна послушност црногорске власти постаје веома опасна по Црну Гору и њене грађане.

- С обзиром на чињецу да је НАТО бомбардовао Црну Гору, да као последицу тог бомбардовања имамо жртве, међу којима су и дјеца, како гледате на стратешко опредјељене Владе да уђе у НАТО?

Чувени њемачки пјесник, научник и филозоф Јохан Волфанг фон Гете је давно поручио: “Ко се не протегне према покривачу томе озебу ноге”.

Подсјећам да је приступањем партнерству за мир Црна Гора обезбиједила међународну гаранцију за свој суверенитет и територијални интегритет и заузврат прихватила учешће у мировним мисијама Уједињених нација. То говори да иза стратешког опредјељења Владе да Црна Гора постане пуноправна чланица НАТО-а не стоји интерес Црне Горе и њених грађана већ интерес владајуће врхушке да зарад очувања енормног богатства стеченог пљачкањем Црне Горе, по сваку цијену, угоди Западу од кога зависи њихов опстанак на власти. Дакле, црногорску натоугодну власт очигледно интересује покривач само за своје ноге, а црногорски народ и држава су ту за искоришћавање и трговину.

- Како гледате на однос власти према сјећању на жртве и према њиховим породицама?

Црногорска власт игнорише и дискриминише војне и цивилне жртве НАТО из Црне Горе, као и њихове породице и преко 30 000 бораца - војника бивше Југословенске народне армије и Војске Југославије из Црне Горе. Да апсурд буде већи на челу државног савјета за борбу против дискриминације је први међу дискриминаторима премијер Мило Ђукановић.

У страху да се на замјере НАТО званичницима највећи носиоци државне власти, као ни представници Војске Црне Горе, никада нијесу нашли за сходно да подсјете на своје држављане - жртве НАТО-а, да се поклоне њиховим сјенима и положи цвијеће на споменике дјечи и одраслим цивилним жртвама из Мурина и палим војницима Војске Југославије. То је не само нецивилизацијски однос већ и нељудски и кукавички чин. Судски спор државе са породицама жртава из Мурина и проглашење терористе Хачима Тачија, кога Европска унија сумњичи за трговину људским органима, за почасног грађанина Улциња, јасно говори о односу власти према породицама жртава.

Колико је сјећање на погинуле припаднике ВЈ битно за њихове породице свједочи изјава

Душана Стајића из Београда, оца палог војника Саше, да њему и његовој обољелој супрузи најтеже пада што их нико у Србији не препознаје као родитеље погинулог сина јединца – прве жртве НАТО-а и што на обиљежавању годишњица од синовљеве погибије у касрни у Даниловграду нема његових војних старјешина.

- Да ли мислите да такав однос Владе према овом питању личи на изругивање жртава и њихових живота изгубљених на овакав начин?

Поменуто проглашење Хашима Тачија за почасног грађанина Улциња, које је својим присуством “увеличао” предсједник Црне Горе Филип Вујановић и хистерично слављење власти поводом позивнице НАТО-а Црној Гори да приступи тој алијанси, јесте чин ругања жртвама НАТО-а, њиховог обесмишљавања и додатног повређивања њихових породица.

Ми из Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе сваке године одговоримо на то сјећањем на цивилне жртве из Мурина, погинуле припаднике ВЈ из Црне Горе и војника Сашу Стајића, прву жртву НАТО-а у касарни ВЈ у Даниловграду. Док трајемо нећемо дозволити да се те жртве забораве и избришу из историје коју тренутно диктирају ратни дезертери и профитери и слуге НАТО-а из и око власти.

- Како гледате на чињеницу да се Влада до данас није удостојила да обештети породице жртава?

На то гледам као на истрајавање носиоца државне власти на несхватљивој неодговорности и безосјећајности.

Држава има обавезу да штити своје грађане и обезбиједи им сигурност на својој територији. Такође је одговорна за своје војнике које упути на извршење војног задатка ван Црне Горе. Уколико то не учини, како је то било у случају бомбардовања моста у Мурину 30. априла 1999. године, у којем су погинула дјеца Оливера Максимовић, Јулијана Брудар и Мирослав Кнежевић и одрасли цивили Милка Кочановић, Вукић Вулетић и Манојло Коматина, држава је дужна да обештети њихове породице. Та дужност се односи и на упућивање војника из Црне Горе на одслужење војног рока у Србију крајем 90-их година, од којих су 1998/1999. Године, у борби са албанским

терористима и НАТО агресором, погинули: Божо Џувер, Марко Ралевић, Ранко Лазаревић, Ћорђије Цимбаљевић, Марио Рисо, Златко Мујовић, Дејан Петрић, Симо Поповић, Данило Војводић, Предраг Леовац, Славко Ћуровић, Вукоман Тешовић, Жељко Бошковић, Ранко Вуковић, Зоран Фатић и Радован Вујадиновић.

- *Ваша порука*

Сачувајмо Црну Гору и слободу да нас потомци не би проклињали. Одупримо се свакој врсти насиља, нељудскости и покоравању јер како рече чувени пруски генерал и ратни теоретичар Карл Фон Клаузевиц: “Срамна флека једног потчињавања никад не може да се избрише; та отровна кап у крви једног народа прелази у потомство и она ће снагу каснијег рода паралисати и поткопавати”.

А.Т.